

# หลักการสามข้อพร้อมหลักฐาน

[ Thai – ไทย – تايلاندي ]



เซคมุห์มัด อิบนู สุลัยมาน อัต-ตะมีมีญ์

๒๐๑

แปลโดย ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ (อิบรอฮีม กุเรชี)

ตรวจทานโดย ซุฟอัม อุษมาน

# الأصول الثلاثة وأدلتها



الشيخ محمد بن سليمان التيمي



ترجمة : ديريك (إبراهيم) كول سيريسوات

مراجعة : صافي عثمان

## สารบัญ



คำนำ .....	2
อารัมภบท .....	3
หลักที่หนึ่ง การรู้จักอัลลอฮ์ .....	8
หลักที่สอง การรู้จักอิสลามด้วยหลักฐาน.....	18
หลักที่สาม การรู้จักท่านนบี.....	27

## คำนำ



ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงปรานีเสมอ มวลการสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ขอความสันติสุข ความจำเริญ จงมีแต่ท่านศาสดามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมครอบครัวของท่าน และตลอดจนบรรดาสาวกของท่านทั้งหมด

หนังสือ “อัล-อฺศูล อัช-ษะลาษะฮฺ อะติลละตุฮา” หรือหลักการสามข้อพร้อมหลักฐาน เป็นงานเขียนของท่าน อิมาม อัล-มุญตาดิด ชัยคุลอิสลาม มุหัมมัด อิบน์ อับดุลวะฮาบ (เสียชีวิตเมื่อ ค.ศ. 1206) ต้นฉบับหนังสือเล่มนี้เป็นภาษาอาหรับ และได้มีการแปลเป็นหลายภาษา เป็นบทความที่กะทัดรัด ตรงเป้าหมายพร้อมด้วยหลักฐาน

เล่มที่ปรากฏอยู่ในมือของท่านฉบับนี้ เป็นผลงานแปลของคุณดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ จากกรุงเทพฯ เราขอขอบคุณท่านผู้แปล และผู้เกี่ยวข้องอีกหลายท่าน ที่ได้ให้หนังสือเล่มนี้ได้ปรากฏสู่สายตาเราอีกครั้ง

หะมูด อัล-ลาหิม

กรุงริยาด

21 กุมภาพันธ์ 1991

## อาร์มบาท



ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ท่านจำต้องรู้ -ขออัลลอฮฺเมตตาท่าน- ว่าจำเป็นที่เราต้อง  
เข้าใจหัวข้อนี้ประการนี้

1. ความรู้ นั่นคือการรู้จักอัลลอฮฺ การรู้จักนบีของ  
พระองค์ และการรับรู้ศาสนาอิสลามพร้อมด้วย  
หลักฐาน
2. ปฏิบัติตามความรู้นี้
3. การเชิญสู่ความรู้นี้
4. ความอดทนต่อความทุกข์ยากในงานเช่นนี้

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ  
وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝ ﴾ [العصر: 1-3]

ความว่า “ขอสาบานด้วยเวลา แท้จริง มนุษย์อยู่ในการขาดทุน  
นอกจากผู้ศรัทธาและปฏิบัติกาที่ดี ตักเตือนกันและกันในสัจธรรม  
และตักเตือนกันในขันติธรรม” (อัล-อัสร์ 130:1-3)

ท่านอิมามอัช-ชาฟีอีญ์ กล่าวว่า “ถ้าอัลลอฮฺมิทรงประทาน

หลักฐานอันใดแก่ปวงบ่าวที่พระองค์ทรงให้บังเกิดขึ้นมา นอกจาก อัลกุรอานบทนี้ ก็เพียงพอสำหรับพวกเขาแล้ว”

ในหนังสือรวบรวมหะดีษของท่านอิมามอัล-บุคอรี ท่านเริ่ม บทว่าด้วยความรู้ หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَعْفِرُ لِدُنْيِكَ ﴾ [محمد : 19]

ความว่า “จงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ ดั่งนั้น จงขออภัยโทษสำหรับความผิดของเจ้า” (มุหัมมัด 47:19)

เพราะฉะนั้น จึงต้องเริ่มต้นด้วยความรู้ก่อนการพูดและการกระทำ

ท่านจำต้องรู้ว่า -ขออัลลอฮ์เมตตาท่าน- หน้าทีของมุสลิม ชายและหญิงทุกคน จำต้องรู้หลักสามประการนี้และให้ปฏิบัติ ตามนั้นด้วย

**ข้อที่หนึ่ง** คืออัลลอฮ์ทรงบันดาลเราและทรงให้เครื่องยังชีพ และมีได้ทรงทอดทิ้งเราให้โดดเดี่ยว แต่ได้ทรงส่งเราะสุล(ศาสนทูต)ของพระองค์แก่เรา ดั่งนั้นผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามเราะสุล ก็ได้เข้าสวรรค์ และถ้าผู้ใดขัดขืนต่อเราะสุลก็เข้าในไฟนรก หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۖ

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيَلًا ۝ ﴿ [المزمل : 10-17]

ความว่า “แท้จริง เราได้ส่งเราะสุลคนหนึ่งแก่สุเจ้าเพื่อเป็นพยานต่อ

สุเจ้า ดังที่เราได้ส่งเราะซูลคนหนึ่งแก่ฟิรอาวน แล้วฟิรอาวนได้ขัด  
 ขึ้นต่อเราะซูลนั้น เราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่ร้ายแรง”  
 (อัล-มุชซัมมิล 73:15-16)

**ข้อที่สอง** คืออัลลอฮฺมีทรงยินดีที่ใครจะตั้งภาคีใดๆ แก่  
 พระองค์ในการเคารพภักดี ไม่ว่าจะเป็นมลาอิกะฮฺ(เทวดา)ผู้ใกล้ชิด  
 หรือเป็นนบีผู้ได้รับคัมภีร์ก็ตาม หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์  
 ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝١٨﴾ [الجن: ١٨]

ความว่า “และแท้จริง สถานที่สุญูดก็มกราบทั้งหลายนั้นเป็น  
 ของอัลลอฮฺ ดังนั้น จงอย่าวิงวอน(ตั้งภาคี)ผู้ใดเคียงคู่อัลลอฮฺ” (อัล-  
 ญิน 72:18)

**ข้อที่สาม** คือผู้ใดก็ดีที่เชื่อฟังปฏิบัติตามเราะซูลนี้ และ  
 ยืนยงในเอกภาพของอัลลอฮฺ จะต้องไม่เห็นดีกับผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮฺ  
 และเราะซูลของพระองค์ แม้ว่าผู้นั้นจะเป็นญาติสนิทก็ตาม  
 หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا  
 آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ  
 وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ  
 اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٢٢﴾

[المجادلة: ٢٢]

ความว่า “เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่ศรัทธาในอัลลอฮ์และวันสุดท้าย รักขอบผู้ต่อต้านอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ แม้ว่าพวกเขา (เหล่านั้น)จะเป็นพ่อของพวกเขา หรือลูกของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือญาติของพวกเขาก็ตาม ชนเหล่านี้อัลลอฮ์ได้ทรงจารึกความศรัทธาในดวงใจของพวกเขา และได้ส่งเสริมพวกเขาให้มั่นด้วยรูกุ (การสนับสนุน) จากพระองค์ และจะทรงให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน เป็นผู้พำนักในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงยินดีต่อพวกเขา และพวกเขา ก็ปลื้มต่อพระองค์ เหล่านี้คือพรรคของอัลลอฮ์ จงรู้ไว้เถิด แท้จริง พรรคของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ” (อัล-มูญาดิละฮฺ 58:22)

จงรู้ไว้ด้วยเถิด -ขออัลลอฮ์ทรงชี้้นำท่านเพื่อการเคารพเพื่อ ฟังพระองค์- แท้จริง อัล-หะนีฟียะฮฺ (ศาสนาอันบริสุทธิ์) แนวทางของอิบรอฮีมนั้นคือ ท่านต้องเคารพภักดีอัลลอฮ์ เป็นผู้สุจริตในการภักดีต่อพระองค์ โดยเหตุนี้แหละอัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาแก่มวลมนุษย์และได้ทรงบังเกิดพวกเขาเพื่อการนี้ ตั้งผู้ทรงสูงส่ง (อัลลอฮ์) ตรัสว่า

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ ﴾ [الذاريات: ٥٦]

ความว่า “และฉันมิได้บังเกิดญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใดเว้นแต่ให้เคารพภักดีฉัน” (อัล-ซารียาต 51:56)



ความหมายของ “เครพภักดีฉัน” คือ “ยืนยันในเอกภาพ  
ของฉัน”

ข้อสำคัญยิ่งที่เป็นคำสั่งของอัลลอฮ์ในเรื่องนี้คือ อัด-เตาฮีด  
(เอกภาพของอัลลอฮ์) และหมายความว่า อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น  
ที่เราต้องเครพภักดี ข้อสำคัญยิ่งที่พระองค์ทรงห้ามให้ละเว้นคือ  
การตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ (อัช-ชิรกุ) นั่นคือการวิงวอนต่อสิ่งอื่น  
ให้เคียงคู่พระองค์ หลักฐานในเรื่องนี้ คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้  
ทรงสูงส่งว่า

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ [النساء : 36]

ความว่า “จงเครพภักดีอัลลอฮ์ และจงอย่าตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อ  
พระองค์” (อัน-นิสาฮ์ 4:36)

### หลักสามประการ

ถ้ามีผู้ใดถามท่านว่า หลักสามประการนั้นคืออะไร ซึ่ง  
มนุษย์(มุสลิม)จำต้องรู้จัก ก็พึงตอบว่า “บ่าวพึงรู้จักพระผู้อภิบาล  
ของเขา ศาสนาของเขา และศาสนทูตของพระองค์ คือท่านนบีมุหัม  
มัด คือลลิลอัลลอฮ์ อะลยฮิ วะสัลลัม (ขออัลลอฮ์ประทานความโปรด  
ปรานและความสันติแก่ท่าน)”

## หลักที่หนึ่ง การรู้จักอัลลอฮ์



ถ้ามีผู้ถามท่านว่า “ใครคือพระผู้อภิบาลของท่าน?” ก็จึงบอกว่า “อัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของฉัน ผู้ทรงบริหารฉัน และทรงบริหารลาประชาชาติทั้งหลายด้วยความโปรดของพระองค์ พระองค์คือผู้ที่ฉันต้องเคารพภักดี สำหรับฉันแล้วไม่มีผู้ใดอีกที่จะเป็นองค์ให้เคารพภักดีได้นอกจากพระองค์”

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งซึ่งได้ตรัสว่า

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ [الفاتحة: 2]

ความว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิบาลแห่งโลกทั้งหลาย” (อัล-ฟาติหะฮฺ 1:2)

ทุกสรรพสิ่ง – อื่นจากอัลลอฮ์แล้ว - คือสิ่งที่พระองค์ทรงให้มีขึ้น และข้าพเจ้าก็เป็นส่วนหนึ่งแห่งการมีขึ้นนั้น

ถ้ามีผู้ถามท่านว่า “ท่านรู้จักพระผู้อภิบาลของท่านได้อย่างไร? ดังนั้นจงกล่าวเถิดว่า “ด้วยสัญญาณหรือเครื่องหมายต่างๆ ของพระองค์ และสิ่งทั้งปวงที่ถูกสร้างขึ้น ในหมู่สัญญาณของพระองค์นั้นคือกลางวันและกลางคืน ดวงตะวันและดวงเดือน และจากสิ่งที่ถูกสร้างอีก ก็คือชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ และผู้ที่อยู่

ในทั้งสองนี้และที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนี้”

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ  
وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ ﴾ [فصلت: 37]

ความว่า “และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ กลางคืนและกลางวัน และดวงตะวันและดวงเดือน จงอย่ากราบ ดวงตะวันและดวงเดือน แต่จงกราบอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างมัน ถ้า พระองค์เท่านั้นที่สุเจ้าเคารพภักดี” (ฟูศลีลัต 41:37)

﴿ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى  
الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ  
بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾ ﴾ [الأعراف: 53]

ความว่า “แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ในระยะเวลาหกวัน(ตามเกณฑ์ของพระองค์) แล้วพระองค์ทรงมัน(อิสรตะวา)อยู่เหนือบัลลังก์(อีรซุ) ทรงให้ กลางคืนครอบคลุมกลางวันในสภาพที่กลางวันไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว ทรงกำหนดดวงเดือนและหมู่ดวงดาวให้อยู่ได้อำนาจ(เอามาเป็นประโยชน์)ตามพระบัญชาของพระองค์ จงรู้ไว้เถิด เป็น (สิทธิ)ของพระองค์ในการสร้างและการบัญชา ผู้ทรงจำเริญยิ่งคือ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (อัล-อะฮฺรอฟ 7:54)

พระผู้อภิบาลเท่านั้นที่ต้องได้รับการเคารพภักดี

หลักฐานคือพระดำรัสของของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿يَتَّيَّبُهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَأَلَدَيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ  
تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرْشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً  
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنْ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾  
[البقرة: ٢١-٢٢]

ความว่า “มนุษย์เอ๋ย จงเคารพภักดีพระเจ้าผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรง  
สร้างสุเจ้าและบรรดาคนก่อนหน้าสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้มีส่วนร่วมตน  
(ยำเกรงต่อพระองค์) ผู้ทรงทำแผ่นดินนี้เป็นพื้นปลูก และชั้นฟ้าเป็น  
หลังคา และทรงหลั่งน้ำจากฟากฟ้า และทรงให้ผลไม้ต่างๆ ออกเงย  
ออกมาเป็นเครื่องยังชีพสำหรับสุเจ้า ดังนั้น จงอย่าตั้งภาคีต่ออัลลอ  
ฮ์ทุกๆ ที่สุเจ้ารู้อยู่” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 2:21-22)

ท่านอิบนุ กะซีรุ(ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาเขา) กล่าวว่า “ผู้ทรง  
สร้างสิ่งทั้งหลายเหล่านี้เท่านั้น คือผู้ทรงไว้ซึ่งสิทธิแห่งการได้รับการ  
เคารพภักดี”

แบบต่างๆ ของการเคารพภักดีตามที่อัลลอฮ์ทรงบัญชา  
เช่นการนอบน้อมยอมรับโดยสิ้นเชิง, ความศรัทธา, การบำเพ็ญ  
ความดี ซึ่งมีการวิงวอน, ความกลัว(ยำเกรง), ความหวัง, การมอบ  
ความไว้วางใจ, ความตระหนก, ความปรารถนา, ความหวาดกลัว,  
การนอบน้อมถ่อมตน, ความหวาดหวั่น, การลูแก่โทษ, การขอ  
ความช่วยเหลือ, การขอความคุ้มครอง, การวิงวอนขอความ

ช่วยเหลือ, การเชือดสัตว์เพื่อเป็นอาหารแก่คนยากจน, การบน และอื่น ๆ อีกตามแบบของการเคารพภักดีนี้ซึ่ง อัลลอฮฺได้ทรงบัญชาทั้งหมดนี้เพื่อพระองค์ผู้สูงส่ง หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ว่า

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾﴾ [الجن: 18]

ความว่า “และแท้จริง มัสยิด(ที่แห่งการกราบไหว้อัลลอฮฺ)ทั้งหลายนั้นเป็นของอัลลอฮฺ ดังนั้นจงอย่าวิงวอนผู้ใดเคียงคู่อัลลอฮฺ” (อัล-จิน 72:18)

โดยเหตุนี้ ผู้ใดปฏิบัติสิ่งใดมิใช่เพื่ออัลลอฮฺ เขาก็เป็นผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์ เป็นผู้ปฏิเสธหลักธรรม หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾﴾ [المؤمنون: 117]

ความว่า “และผู้ใดวิงวอนขอต่อพระเจ้าอื่นเคียงคู่อัลลอฮฺ ซึ่งเขาไม่มีหลักฐานในข้อนั้น ดังนั้น บัญชีสอบสวนของเขาจะอยู่ที่พระผู้อภิบาลของเขา แท้จริง พวกปฏิเสธนั้นจะไม่พบความสำเร็จ” (อัล-มูอฺมินูน 23:117)

### การศุอาอ์

ในหะดีษมีว่า “การขอพรเป็นสมองของการเคารพภักดี” และหลักฐานคือดำรัสของอัลลอฮฺที่มีว่า

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي  
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ [غافر: 60]

ความว่า “พระเจ้าอภิบาลของเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนต่อฉัน ฉันจะตอบ (การวิงวอน)แก่เจ้า แท้จริง ผู้โอหังต่อการเคารพภักดีแก่ฉันนั้น จะเข้าไปในนรกอย่างต่ำต้อย” (ซอฟิรฺ 40:60)

### ความกลัว

หลักฐานในเรื่องความกลัว คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ [آل عمران: 175]

ความว่า “ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกมัน(พวกของชัยฏอน) แต่จงกลัวฉัน ถ้าเจ้าเป็นผู้ศรัทธา (แท้จริง)” (อาล อิมรอน 3:175)

### ความหวัง

หลักฐานในเรื่องความหวัง คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴾ [الكهف: 110]

ความว่า “ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระเจ้าอภิบาลของเขา ก็ให้เขาประกอบกิจการงานที่ดี และจงอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีพระเจ้าอภิบาลของเขา” (อัล-กะฮ์ฟี 18:110)

## การมอบความไว้วางใจ

หลักฐานของการมอบความไว้วางใจ (ตะวักกัล) คือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾﴾ [المائدة: 23]

ความว่า “และจงมอบความไว้วางใจพึ่งพิงต่ออัลลอฮ์ ถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” (อัล-มาอิเดฮฺ 5:23)

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴿٣﴾﴾ [الطلاق: 3]

ความว่า “และผู้ใดมอบความไว้วางใจ ณ อัลลอฮ์ พระองค์ก็ทรงเพียงพอแล้วสำหรับเขา” (อัล-ฏาฮฺลาฮฺ 65:3)

## ความปรารถนา, ความตระหนก และการนอบน้อมถ่อมตน

หลักฐานของความปรารถนา, ความตระหนก และการนอบน้อมถ่อมตน คือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾﴾

[الأنبياء: 90]

ความว่า “แท้จริง เขาทั้งหลายแข่งขันกันในความดีทั้งหลาย และวิ่งวอนต่อเราด้วยความปรารถนาอย่างจริงใจและด้วยความตระหนก และเขาทั้งหลายเป็นผู้ถ่อมตัวต่อเรา” (อัล-อันบิยาฮฺ 21:90)

## ความหวาดหวั่น

หลักฐานของความหวาดหวั่นคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمْنَعِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾﴾ [البقرة:

[150]

ความว่า “ดังนั้น จงอย่าหวาดหวั่นพวกเขา แต่จงหวาดหวั่นต่อฉัน และเพื่อที่ฉันจะได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่ผู้เจ้า และเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้อยู่ในทางนำ” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 2:150)

## การขอลุแก่โทษ

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾

﴿[الزمر: 53]﴾

ความว่า “และสูเจ้าจงหันกลับคืนสู่อภิบาลของสูเจ้า (เพื่อขออภัยโทษ) และจงนอบน้อมต่อพระองค์ก่อนที่การลงโทษจะมีมายังสูเจ้า แล้วสูเจ้าจะมีถูกช่วยเหลืออีก” (อัล-ซุมัร 39:54)

## การขอความช่วยเหลือ

หลักฐานในเรื่องของการขอความช่วยเหลือคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾﴾ [الفاتحة: 5]

ความว่า “พระองค์เท่านั้นที่เราเคารพภักดี และพระองค์เท่านั้นที่เรา



ขอความช่วยเหลือ” (อัล-ฟาติหะฮฺ 1:5)

และในหะดีษมีว่า

[إِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِينِ بِاللَّهِ] [أحمد والترمذي]

ความว่า “ถ้าพวกท่านต้องการขอความช่วยเหลือ ก็จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ” (บันทึกโดยอะหฺมัด และอัต-ติรมิซีย์)

### การขอความคุ้มครอง

หลักฐานในการขอความคุ้มครองคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ ﴾ [الناس: 1-2]

ความว่า “จงกล่าวเถิด ฉันแสวงความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมวลมนุษย์ ผู้ทรงครอบครองมวลมนุษย์” (อัน-นาส 114:1-2)

### การวิงวอนขอความช่วยเหลือ

หลักฐานของการวิงวอนขอความช่วยเหลือคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابْ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَكِ ۚ ﴾

[مُرْدِفِينَ] ﴿ ۙ ﴾ [الأنفال: 9]

ความว่า “เมื่อสุเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้นพระองค์ได้ทรงสนองสุเจ้าว่า ฉันจะช่วยสุเจ้าด้วยมลาอิกะฮฺ

กะฮฺหนึ่งพันตนทยอยกันมา” (อัล-อันฟาล 8:9)

### การเชือดสัตว์เพื่อเป็นอาหารแก่คนยากจน

หลักฐานของการเชือดสัตว์คือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรง  
สูงส่งว่า

﴿ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۗ  
وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾ ﴾ [الأَنْعَام: 162-163]

ความว่า “จงกล่าวเถิด แท้จริง การนมาซของฉัน การเชือดของฉัน  
การมีชีวิตของฉัน การตายของฉัน ล้วนแล้วเพื่ออัลลอฮฺพระผู้  
อภิบาลแห่งสากลโลก ไม่มีภาคีใดๆ แก่พระองค์ และสิ่งเหล่านั้นคือ  
สิ่งที่ฉันได้ถูกบัญชา และฉันจะเป็นผู้แรกในหมู่ผู้มอบน้อม  
ทั้งหลาย” (อัล-อันอาม 6:162-163)

หลักฐานจากหะดีษ คือหะดีษที่ว่า

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ» [مسلم]

ความว่า “อัลลอฮฺจะทรงสาปแช่ง(หมายถึงงดเมตตา)ผู้ที่เชือดสัตว์  
มิใช่เพื่ออัลลอฮฺ” (บันทึกโดยมุสลิม)

### การบन

หลักฐานของการบนหรือการสาบานคือพระดำรัสของ  
พระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿يُؤْفُونَ بِالَّذِرِّ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾﴾ [الإنسان: ٧]

ความว่า “พวกเขาปฏิบัติตามการบน(หรือการสาบาน) และกลัวต่อวันหนึ่ง(ในปรโลก)ซึ่งความโหดร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว” (อัล-อินซาน 76:7)

## หลักที่สอง การรู้จักอิสลามด้วยหลักฐาน



อิสลาม คือ การนอบน้อมต่ออัลลอฮ์และยอมรับใน  
เอกภาพของพระองค์ ยินยอมต่อพระองค์ด้วยการเคารพเชื่อฟัง  
และการไม่ยอมต่อการตั้งภาคีและคู่แข่งต่างๆ

ซึ่งมีสามอันดับคือ

ก. อัล-อิสลาม

ข. อัล-อีมาน

ค. อัล-อิหฺซาน

### อันดับที่ 1 อัล-อิสลาม

หลักของอิสลามมีห้าประการ

1. การปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดี  
อย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดเป็นเราะสูล  
ของอัลลอฮ์
2. การดำรงนมาซ
3. การจ่ายซะกาต
4. การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน
5. การบำเพ็ญหัจญ์ ณ นครมักกะฮ์

หลักฐานในคำปฏิญาณ “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริง นอกจากอัลลอฮฺ” คือ คำรัสพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ [آل عمران: 18]

ความว่า “อัลลอฮฺทรงเป็นพยานว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริง นอกจากพระองค์ อีกทั้งมลาอิกะฮฺและปวงผู้มีความรู้(ก็ล้วนเป็นพยานเช่นเดียวกัน) โดยพระองค์ได้ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อาล อิมรอน 3:18)

ความหมายของข้อนี้ คือ ไม่มีผู้ใดมีสิทธิที่จะได้รับการเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮฺองค์เดียว

คำว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด” เป็นการปฏิเสธทั้งหลายทั้งปวงว่าจะให้การเคารพภักดีแก่ผู้ใดไม่ได้นอกจากแก่อัลลอฮฺเท่านั้น

คำว่า “นอกจากอัลลอฮฺ” เป็นการยืนยันว่าการเคารพภักดีมีเพื่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ ไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ในการเคารพภักดีต่อพระองค์ ดังที่ไม่มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ในการปกครองของพระองค์

พระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งต่อไปนี้สามารถอธิบายอายะฮฺข้างต้นได้กระจ่างชัด

พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ۖ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ ۖ

سَيِّدِينَ ﴿٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٨﴾ [الزخرف: ٢٦-  
[٢٨

ความว่า “และเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันไม่ขอเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ท่านเคารพภักดี นอกจากกับ(อัลลอฮฺ)ผู้ได้ทรงบังเกิดฉัน เพราะพระองค์จะทรงนำทางฉัน และอิบรอฮีมได้ทำให้คำกล่าวนี้อยู่ยืนยงในหมู่ลูกหลานรุ่นต่อๆไปของเขา เพื่อพวกเขาจะได้หวนคีนสู่มัน” (อัล-ซุครุฟ 43:26-28)

พระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

﴿ قُلْ يٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقَوْلُو۟ا۟ ٱشْهَدُو۟ا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ [آل عمران: 64]

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้ ชนแห่งคัมภีร์ทั้งหลาย! จงมายังถ้อยคำที่เสมอกันระหว่างพวกเราและพวกท่าน (นั่นคือการยอมรับว่า) เราจะไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ และเราจะไม่ตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และบางคนในพวกเราจะไม่ยึดเอาบางคนเป็นผู้บริหารนอกจากอัลลอฮฺ แต่ถ้าพวกเขาหันกลับ ดังนั้น พวกท่านจงกล่าวเถิดว่า ดังนั้น จงเป็นพยานด้วยว่าเราเป็นมุสลิมผู้มอบตนต่ออัลลอฮฺแล้ว” (อาล อิมรอน 3:64)

หลักฐานในการปฏิบัติว่า “มุฮัมมัดเป็นเราะสุล

ของอัลลอฮฺ” คือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ [التوبة : 128]

ความว่า “โดยแน่นอนยิ่ง ได้มีมายังสุเจ้าแล้ว ซึ่งเราะฮูล(ศาสนทูต) คนหนึ่ง จากหมู่พวกเจ้าเอง เป็นที่กังวลแก่เขา(ในเรื่อง)ที่ให้ทุกข์แก่สุเจ้า เป็นผู้ที่หวังดีต่อสุเจ้า แก่ผู้ศรัทธานั้นเขาเป็นผู้เอ็นดูผู้เมตตา ยิ่งเสมอ” (อัต-เตาบะฮฺ 9:128)

ความหมายของการปฏิญาณว่า “มุหัมมัดเป็นเราะฮูลของอัลลอฮฺ” ก็คือ เราต้องปฏิบัติตามคำสั่งของท่าน เชื่อตามที่ท่านได้บอกกล่าว หลีกให้พ้นจากสิ่งที่ท่านสั่งห้ามและกล่าวเตือน และจะต้องไม่เคารพภักดีอัลลอฮฺนอกจากด้วยแนวทางที่ท่านได้วางไว้เท่านั้น

หลักฐานในการนมาซ (ละหมาด) การจ่ายซะกาต และการให้ความหมายเอกภาพของอัลลอฮฺ คือ พระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ [البينة: ٥]

ความว่า “และพวกเขามิได้ถูกบัญชาเป็นอย่างอื่น นอกจากให้เคารพภักดีอัลลอฮฺ เป็นผู้สุจริตมั่นในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้เที่ยงตรง และดำรงนมาซ และจ่ายซะกาต นั้นแหละคือศาสนาอัน

เที่ยงธรรม” (อัล-บัยยีนะฮฺ 98:5)

หลักฐานในการถือศีลอด คือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรง  
สูงส่งว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۳﴾﴾ [البقرة: 183]

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! การถือศีลอดได้ถูกกำหนดสำหรับสุเจ้า  
เช่นที่ได้ถูกกำหนดสำหรับบรรดาคนก่อนหน้าสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้  
ยำเกรง” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 2:183)

หลักฐานในการบำเพ็ญหัจญ์ คือพระดำรัสของพระองค์ผู้  
สูงส่งว่า

﴿فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا ۗ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۹۷﴾﴾ [آل عمران: 97]

ความว่า “และสำหรับอัลลอฮฺคือการทำหัจญ์ ณ บ้านแห่งนี้  
(หมายถึงนครมักกะฮฺ) เป็นหน้าที่ของผู้ที่สามารถหาทางไปถึงมัน  
ได้ และหากผู้ใดปฏิเสธ ดังนั้นแล้วอัลลอฮฺทรงร่ำรวยจากสรรพสิ่ง  
ทั้งหลาย(คือไม่จำเป็นต้องพึ่งพาต่อสิ่งใด)” (อาล อิมรอน 3:97)



## อันดับที่ 2 อัล-อิมาน

ความศรัทธามีมากกว่าเจ็ดสิบสาขา ที่เลิศที่สุดคือการกล่าวว่ “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์” และที่ต่ำที่สุดคือการเอาสิ่งเป็นอันตรายออกจากหนทาง ความละอายจากการทำบาปก็เป็นส่วนหนึ่งของความศรัทธา

หลักการของศรัทธามีหกประการ คือท่านต้องศรัทธา

1. ต่ออัลลอฮ์
2. ต่อมลาอิกะฮ์ของพระองค์
3. ต่อพระคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์
4. ต่อเราะสุล(ศาสนทูต)ทั้งหลายของพระองค์
5. ต่อวันสุดท้าย
6. ต่อกฎแห่งการกำหนดสภาวะทั้งที่ดีและร้าย

หลักฐานจากอัลกุรอานว่าด้วยหลักทั้งหกประการนี้ คือ พระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ [البقرة: 177]

ความว่ “ไม่ใช่(ประเด็นของ)คุณธรรมที่สุเจ้าหันหน้าของสุเจ้าทางไปตะวันออกหรือตะวันตก แต่ว่าคุณธรรมนั้น คือ ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ วันสุดท้าย มลาอิกะฮ์ คัมภีร์และบรรดานบี” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 2:177)

หลักฐานในกฎแห่งการกำหนดสภาวะ คือพระดำรัสของ  
พระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ ﴾ [القمر: 49]

ความว่า “แท้จริง ทุกๆ สิ่งนั้น เราได้สร้างมันด้วยกฎสภาวะ” (อัล-เกาะมะมฺรฺ 54:49)

### อันดับที่ 3 คือ อัล-อิหฺसान

อัล-อิหฺसान มีเพียงประการเดียว นั่นคือ

﴿ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ ﴾ [متفق عليه]

ความว่า “ท่านต้องเคารพภักดีอัลลอฮฺประหนึ่งท่านเห็นพระองค์ ถ้าท่านไม่เห็นพระองค์ พระองค์ก็ทรงเห็นท่านอยู่ดี” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮฺและมุสลิม)

หลักฐานคือพระดำรัสของผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾ ﴾ [النحل: 128]

ความว่า “แท้จริง อัลลอฮฺทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรง และบรรดาผู้มีอิหฺसान(กระทำความดี)” (อัน-นะหฺลฺ 16:128)

และพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٧﴾ الَّذِي يَرْفَعُ كَيْفَ يَشَاءُ قَوْمًا فَيُهْلِكُهمْ وَمَنْ تَقْوَمُ ﴿١٨﴾ وَتَقْلِبُكَ فِي السَّلْجِدَيْنِ

﴿ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢﴾ ﴾ [الشعراء: 17-22]

ความว่า “และจงมอบที่พึ่งยังพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้

ทรงเห็นเจ้าระหว่งที่สุเจ้ายืนอยู่(ในการนมาช) และการเคลื่นไหวของเจ้าท่ามกลางปวงผู้กราบสุญุด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงไดยินผู้ทรงรอบรู้เสมอ” (อซ-ซุอะรอธ 26:217-220)

และพระดำรัสของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ﴾ [يونس : 61]

ความว่า “และไม่ว่าเจ้าจะอยู่ในกิจการใด และไม่ว่าเจ้าจะอ่านส่วนใดของอัลกุรอาน และไม่ว่าสุเจ้าทั้งหลายจะทำการใดๆ เราก็ได้เป็นพยานต่อสุเจ้า เมื่อสุเจ้า้วงวนอยู่ใน(กิจการ)นั้น” (ยูนุส 10:61)

หลักฐานจากหะดีษคือเรื่องของท่านญิบรีลอันเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ซึ่งท่านอุมรฺ อิบน์ อัล-ค็อฎฏอบ ได้รายงานไว้ โดยกล่าวว่ “ครั้งหนึ่งขณะที่เรากำลังนั่งอยู่กับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็มีชายคนหนึ่งปรากฏขึ้นมาต่อหน้าพวกเรา เสื้อผ้าของเขาขาวมาก ผมของเขาดำขลับ ไม่มีร่องรอยของการเดินทางปรากฏให้เห็น และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรารู้จักเขาเลย เขานั่งลงตรงหน้าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม หัวเข่าทั้งสองของเขาทับกับหัวเข่าของท่านนบี และวางมือทั้งสองของเขาบนขาทั้งสองของท่าน และเขาพูดว่ “โอ มุหัมมัด! จงบอกฉันเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม” ท่านนบีตอบว่ “คือการปฏิญาณว่ ไม่มีพระเจ้า

องค์ใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์ ท่านต้องดำรงการนมาซ จ่ายซะกาต ถือศีลอดเดือนเราะมะฎอน และบำเพ็ญหัจญ์ ณ อัล-บัยตุ(มักกะฮฺ)ถ้ามีความสามารถหาหนทางไปถึงได้” เขา(ญิบรีล) พูดว่า “ท่านพูดจริงแล้ว” พวกเราพากันแปลกใจที่เขาถามท่าน(นบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม) และบอกว่าท่านพูดถูกแล้ว เขาถามต่อไปว่า “จงบอกฉันเกี่ยวกับอัล-อีมาน” ท่านนบีตอบว่า “คือท่านศรัทธาต่ออัลลอฮฺ มลาอิกะฮฺของพระองค์ คัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ เราะาะฮ์ลทั้งหลายของพระองค์ วันสุดท้ายและกฎแห่งการกำหนดสภาวะ ทั้งที่เป็นเรื่องดีและเรื่องเลวร้ายของมัน” เขาพูดต่อไปว่า “โปรดบอกฉันเกี่ยวกับเรื่องอัล-อิฮฺसान” ท่านนบีตอบว่า “คือท่านเคารพภักดีอัลลอฮฺประหนึ่งท่านเห็นพระองค์ แต่ถ้าท่านไม่เห็นพระองค์ พระองค์ก็ทรงเห็นท่าน” เขาพูดอีกว่า “โปรดบอกฉันเกี่ยวกับอัล-สอาอะฮฺ(วันแห่งโลกาวสาน)” ท่านนบีบอกว่า “ผู้ถูกถามไม่รู้ดีไปกว่าผู้ถาม” เขาพูดว่า “โปรดบอกฉันเกี่ยวกับเครื่องหมายต่างๆ ของมัน” ท่านนบีตอบว่า “คือการที่ทาสีจะคลอດลูกซึ่งเป็นนายของนาง และท่านจะเห็นคนเลี้ยงแกะที่อนาถาเดินเท้าเปล่าได้แข่งขันกันสร้างตึกสูงๆ” หลังจากชายแปลกหน้าคนนั้นจากไปแล้วหลายวัน ท่านนบีก็ถามฉันว่า “ไอ้คุมร์ ท่านรู้ไหมผู้ที่มาถามนั้นเป็นใคร?” ฉันตอบว่า “อัลลอฮฺและเราะาะฮ์ลของพระองค์รู้ดีกว่า” ท่านบอกว่า “นี่คือญิบรีล เขามาหาพวกท่านเพื่อสอนในกิจการศาสนาของพวกท่าน” (มุสลิม)

## หลักที่สาม การรู้จักท่านนบี



นั่นคือมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านชื่อมุหัมมัด บุตรของท่าน अबดุลลอฮุ บุตรของท่าน अबดุลมุฏฏะอิลิบ บุตรของท่านฮาซิมแห่งตระกูลกูร็อยซุ และกูร็อยซุเป็นชาวอาหรับ ชาวอาหรับคือผู้สืบเชื้อสายมาจากท่านนบีอิสมาอีล บุตรของท่านนบีอิบรอฮีม อัล-เคาะลีล ขอความโปรดปรานและความสันติอันประเสริฐยิ่งจงมีแก่ท่านและนบีของเราด้วย

ท่านเกิดที่นครมักกะฮ์อันมีเกียรติ

ท่านสิ้นชีวิตเมื่ออายุได้หกสิบสามปี คือสี่สิบปีแรกก่อนท่านเป็นนบี และอีกยี่สิบสามปีหลังจากที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นนบีและเราะสุล

ท่านเป็นนบีด้วยโองการ อิกเราะฮ์(จงอ่าน) (อัล-อะลัก 96:1-5) และเป็นเราะสุลด้วยโองการในซูเราะฮ์ อัล-มุดดัษษิรฺ(ผู้คลุมกายอยู่) (อัล-มุดดัษษิรฺ 74:1-7)

ท่านอยู่ที่นครมักกะฮ์

อัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งท่านโดยมอบหมายให้ทำหน้าที่เตือนล้าทับถึงการตั้งภาคี(กับอัลลอฮ์)และเชิญชวนไปสู่เอกภาพของพระองค์(เตาฮีด)

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝ قُمْ فَأَنذِرْ ۝ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝ وَالرُّجْزَ ۝

فَأَهْجُرْ ۝ وَلَا تَمُنْ بِتَسْتَكْبِرُ ۝ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝ ﴾ [المدثر: 1-7]

ความว่า “เจ้าผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย จงลุกขึ้นและตักเตือน และจงแช่ซื้องความเกรียงไกรของพระผู้อภิบาลของเจ้า ส่วนอารมณ์ของเจ้านั้นจงรักษาให้สะอาด และจงหลีกเลี่ยงจากสิ่งโสम्म และจงอย่าทำคุณเพื่อหวังให้ได้มาก และจงอดทนเพื่อ(ภารกิจในทางของ)พระอภิบาลของเจ้า” (อัล-มุดดัษษิรุ 74:1-7)

ความหมายของ “จงลุกขึ้นและตักเตือน” คือตักเตือนให้เลิกการตั้งภาคีเทียบเทียมอัลลอฮฺ และเชิญชวนสู่เตาฮีด

“จงแช่ซื้องความเกรียงไกรของอัลลอฮฺ” คือ ให้สละความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺด้วยการยืนยันเตาฮีดแก่พระองค์

“ส่วนอารมณ์ของเจ้าก็จงรักษาให้สะอาด” คือทำให้การทำงานของเจ้าเกลี้ยงเกลาจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(อัช-ชิรูกุ)

“และจงหลีกเลี่ยงจากสิ่งโสम्म” สิ่งโสम्मคือเจวิตต่างๆ จงทิ้งมันและผู้บูชามันด้วย อย่าให้มีราศีใดๆ ของมันและผู้กราบไหว้มันมาเกี่ยวข้อง

ท่านนบีได้เชิญชวนสู่เตาฮีดเป็นเวลาสิบปี หลังจากนั้นท่านได้ขึ้นสู่ชั้นฟ้า(ในคืนมิอรอญญ์) และการนมาซวันละห้าเวลาก็ได้ถูกกำหนดแก่ท่าน ท่านได้นมาซในนครมักกะฮฺสามปี

หลังจากนั้นก็ได้รับคำสั่งให้อพยพ(ฮิจญ์เราะฮ์)ไปนครอัล-มะดีนะฮ์

การอพยพนี้ หมายถึงการไปจากเมืองแห่งการตั้งภาคี (อัช-ชิรกุ) สู่มืองแห่งอัล-อิสลาม

การฮิจญ์เราะฮ์ จึงเป็นหน้าที่ของมุมมะฮ์นีน (ประชาชาติมุสลิม) จากเมือง อัช-ชิรกุ ไปยังเมืองอัล-อิสลาม และจะมีอยู่ตลอดไปจนถึงวันอวสาน

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمْ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَلْفَوْا فِيكُمْ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ ﴾ [النساء : ٩٧-٩٩]

ความว่า “แท้จริง บรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์ได้ทำให้เขาตายขณะที่พวกเขาไม่เป็นธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง เขาทั้งหลาย(มลาอิกะฮ์)กล่าวว่า พวกเจ้าอยู่ในสภาพใด(จึงไม่อพยพ)? พวกเขากล่าวว่า พวกเราเป็นผู้อ่อนแอ ณ แผ่นดินนี้ เขาทั้งหลายพูดว่า แผ่นดินของอัลลอฮ์ไม่กว้างขวางดอกหรือที่พวกเจ้าจะอพยพไปโน่นนั้นได้? ดังนั้น สำหรับพวกเหล่านี้ ที่พำนักของพวกเขาคืออนรก และเป็นปลายทางอันชั่วช้า ยกเว้นผู้ชายผู้หญิงและเด็กๆ ผู้อ่อนแอที่ไม่สามารถหาทางแก้ไขได้และพวกเขาไม่พบหนทางที่จะอพยพ พวก

เหล่านี้เป็นที่หวังว่าอัลลอฮฺจะทรงยกโทษให้พวกเขา และอัลลอฮฺเป็นผู้ที่ทรงยกโทษ ผู้ทรงอภัยเสมอ” (อัน-นิสาอ์ 4:97-99)

และพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿يَعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ ﴿٥٦﴾﴾ [العنكبوت: ٥٦]

ความว่า “ปวงบ่าวผู้ศรัทธาของฉันเอ๋ย! แท้จริง แผ่นดินของอัลลอฮฺนั้นกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้น เฉพาะฉันเท่านั้นที่ผู้เจ้าต้องเคารพภักดี” (อัล-อันกะบุต 29:56)

ท่าน อัล-บะฆะวะรียฺ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาเขา) กล่าวว่า สาเหตุของการประทอนอายุะฮฺนี้ คือ มีมุสลิมหลายคนอยู่ในนครมักกะฮฺไม่สามารถอพยพไปได้ อัลลอฮฺได้เรียกร้องพวกเขาด้วยชื่อแห่งอีมาน (คือเป็นเครื่องหมายว่าพวกเขายังคงมีความศรัทธาอยู่)

หลักฐานของการอพยพจากหะดีษ คือคำกล่าวของท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า

«لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا»

[أحمد وأبو داود والدارمي]

ความว่า “การฮิจญ์เราะฮฺจะยังไม่หยุด (สำหรับมุสลิมผู้ถูกกดขี่) จนกว่าการขออภัยโทษ(ฮัต-เตาบะฮฺ)จะหมด และการขออภัยโทษนั้นจะไม่สิ้นสุดจนกว่าดวงตะวันจะขึ้นจากทางทิศตะวันตก” (บันทึกโดยอะหฺมัด, ฮัต-ติรมิซียฺ และฮัด-ดารีมียี)



เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ตั้งหลักแหล่ง  
ในนครมะดีนะฮฺ อัลลอฮุก็ได้บัญญัติอื่นๆ ที่เหลือของ  
ศาสนาอิสลาม เช่นเรื่องชะกาต การถือศีลอด การบำเพ็ญหัจญ์  
เรื่องอะซาน การปฏิฮาดต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮุ การกำชับให้ทำ  
ความดีและห้ามจากความชั่ว และบทบัญญัติอื่นๆ ของอิสลามอีก

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ฟ่านักอญูในนคร  
มะดีนะฮฺได้สิบปีก็สิ้นชีวิต แต่ศาสนาของท่านยังคงอยู่ และนี่คือ  
ศาสนาของท่าน ไม่มีความดิ่งงามอันใดนอกจากว่าท่านได้สั่งกำชับ  
อุมมะฮฺ(ประชาชาติ)ของท่านไว้แล้ว และไม่มี ความชั่วเข้าอันใดเว้น  
แต่ท่านได้เตือนประชาชาติของท่านให้ระมัดระวังจากมันไว้สิ้นแล้ว

ความดีที่ท่านสั่งไว้ นั้น คือ อัด-เตอาฮิด (การศรัทธาใน  
เอกภาพของอัลลอฮุ) และรวมทั้งสิ่งอื่นๆ ซึ่งอัลลอฮุทรงรักและ  
โปรดปราน

ส่วนความชั่วที่ท่านได้เตือนไว้ ก็คือ อัช-ชิรกุ (การตั้งภาคี  
ต่ออัลลอฮุ) และรวมทั้งสิ่งอื่นๆ ที่อัลลอฮุทรงรังเกียจและห้าม

อัลลอฮุได้ทรงแต่งตั้งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ  
วะสัลลัมสำหรับมนุษย์ทั้งหลายทั้งปวง และได้ทรงกำหนดให้มนุษย์  
และญินเคารพเชื่อฟังท่าน หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้  
ทรงสูงส่งว่า

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ﴾ [الأعراف: 1๐๗]

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) มนุษย์เอ๋ย! แท้จริงฉันคือเราะฮูล

ของอัลลอฮ์แต่พวกท่านทั้งหมด” (อัล-อะฮฺรอฟ 7:158)

และอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ศาสนาของพระองค์สมบูรณ์โดย  
ท่านนบีผู้นี้ หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ  
الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: 3]

ความว่า “วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบครันสำหรับสุเจ้า  
แล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่สุเจ้า และฉันได้  
พึงใจอิสลามเป็นศาสนาของสุเจ้าแล้ว” (อัล-มาอิดะฮฺ 5:3)

หลักฐานในการสิ้นชีวิตของท่าน คือ พระดำรัสของ  
พระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَأَنْتُمْ مَمِيَّتُونَ﴾ [الزمر: 30]

ความว่า “แท้จริง เจ้าต้องตาย และแท้จริงพวกเขาก็ต้องตาย  
เช่นกัน” (อัล-ซุมร์ 39:30)

มนุษย์ทั้งหลายเมื่อตายแล้วก็จะถูกให้ฟื้นขึ้นอีก และ  
หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ [طه: 50]

ความว่า “จาก(แผ่นดิน)นั้นเราได้บังเกิดสุเจ้า และใน(แผ่นดิน)นั้น

เราจะคืนสู่เจ้ากลับเข้าไป(เมื่อตาย) และจาก(แผ่นดิน)นั้นเราจะนำ  
 สู่เจ้าออกมาอีกครั้งหนึ่ง(ในวันฟื้นขึ้นของปรโลก)” (ฎอฮา 20:55)

และพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۗ ﴾  
 [نوح: ١٧-١٨]

ความว่า “และอัลลอฮ์ได้ทรงให้สุ่เจ้าเติบโตจากแผ่นดินอย่างเติบโต  
 ใหญ่ แล้วพระองค์จะกลับสุ่เจ้า(เสียชีวิต)ลงไป(แผ่นดิน)นั้นอีก  
 และจะทรงนำสุ่เจ้าออกมาอีก(ในวันฟื้นคืนชีพ)” (นุหุ 71:17-18)

หลังจากฟื้นคืนชีพ พวกเขาจะถูกสอบสวน และได้รับการ  
 ตอบแทนตามการกระทำของพวกเขา หลักฐานคือพระดำรัสของ  
 พระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ۗ ﴾ [النجم  
 : 3١]

ความว่า “เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทน(ลงโทษ)ผู้ประพฤติชั่วตามที่  
 พวกเขาได้กระทำ และจะทรงตอบแทน(ให้รางวัล)บรรดาผู้ประพฤติดี  
 ดีด้วย(รางวัล)ที่ดียิ่ง)” (อัน-นัจญ์มุ 53:31)

ผู้ใดหาว่าการฟื้นคืนชีพสำหรับปรโลกนั้นเป็นเรื่องโกหก ผู้  
 นั้นเป็นกาฟิร หลักฐานตามพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۗ ﴾

وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ [التغابن : ٧]

ความว่า “บรรดาผู้ปฏิเสธคิดว่า พวกเขาจะมีถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) หาเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระอภิบาลของฉัน พวกท่านจะถูกให้ฟื้นขึ้นมาแน่นอน แล้วพวกท่านจะถูกแจ้งตามที่พวกท่านได้กระทำไว้ และนั่นเป็นเรื่องที่ง่ายดายยิ่งสำหรับอัลลอฮฺ” (อัต-ตะฆอบูน 64:7)

อัลลอฮฺได้ทรงส่งเราะฮ์สุลทั้งมวลเพื่อให้เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้เตือนสำทับ(ถึงภัยที่จะเกิดขึ้น) หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ

اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ [النساء : ١٦٥]

ความว่า “บรรดาเราะฮ์สุลเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้เตือนสำทับ เพื่อมนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้างต่ออัลลอฮฺหลังจากเราะฮ์สุลเหล่านี้(ได้เทศนาแล้ว) และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ” (อัน-นิสาอ์ 4:165)

เราะฮ์สุลคนแรกคือท่านนบีนูหฺ อะลัยฮิสลาม เราะฮ์สุลคนสุดท้ายคือ นบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ท่านเป็นตราประทับ(คือผู้ปิดท้าย)ของบรรดานบี

หลักฐานที่ว่าท่านนบีนูหฺ อะลัยฮิสลาม เป็นเราะฮ์สุลคนแรก

คือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْتَّيِّبِينَ مِنْ بَعْدِهِ ۗ ﴾ [النساء : 163]

ความว่า “แท้จริง เราได้ประทานวะหฺยูแก่เจ้า (มุหัมมัด) เช่นที่เราได้  
 ประทานวะหฺยูแก่นูหฺและบรรดานบีหลังจากเขา” (อัน-นิสาอ์  
 4:163)

อัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งเราะสูลตั้งแต่ท่านนบีนูหฺ อะลียฮิ  
 สลาม จนถึงท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลียฮิ วะสลัลม แก่  
 มนุษย์ทุกชาติเพื่อสั่งสอนให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺองค์  
 เดียวเท่านั้น และห้ามพวกเขามีให้เคารพบูชาพวกเจวิด หลักฐาน  
 คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ آعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۗ ﴾ [النحل :

[36

ความว่า “และโดยแน่นอนยิ่ง เราได้แต่งตั้งเราะสูลขึ้นในทุกๆ  
 ประชาชาติ (เพื่อให้พวกเขาเชิญชวน)ว่า จงเคารพภักดีอัลลอฮฺและ  
 จงหลีกเลี่ยงจากอ็ฏ-ฏอฮูต(สิ่งเคารพอื่นนอกจากอัลลอฮฺ)” (อัน-  
 นะหฺลฺ 16:36)

อัลลอฮฺได้ทรงบัญชาปวงบ่าวให้ปฏิเสธการบูชาอฏอฮูต  
 และให้ศรัทธาในอัลลอฮฺ

ท่านอิบน์ลุ ก็อยยิม -ขออัลลอฮฺได้ทรงเมตตาท่าน- กล่าว

ว่า ความหมายของ อัล-ฏอฆูต คือสิ่งใดๆ ก็ตามที่บ่าวได้ลงล้า  
ขอบเขตด้วยการยึดติดกับมัน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของสิ่งเคารพบูชา  
หรือผู้นำที่มีผู้ตาม หรือผู้ที่ได้ที่ได้รับการเคารพเชื่อฟัง ฏอฆูตนั้นมี  
มากมาย แต่หัวหน้าของมันมีอยู่ห้า คือ

1. อิบลิส ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่งมัน
2. ผู้ที่ได้รับการเคารพบูชาและพอใจเช่นนั้น
3. ผู้เชิญชวนมนุษย์ให้เคารพบูชาตัวเอง
4. ผู้อ้างว่ารู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัย
5. ผู้ที่ตัดสินความหรือปกครองโดยใช้บัญญัติอื่นที่ไม่  
ได้มาจากการประทานอัลลอฮฺ

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٦﴾ ﴾ [البقرة:

[๓๐๖

ความว่า “ไม่มีการบังคับ(ให้จำใจนับถือ)ในศาสนา(อิสลาม)  
แน่นอนความเที่ยงธรรมได้เป็นที่เด่นชัดจากความบิดเบือนแล้ว  
ดังนั้น ผู้ใดปฏิเสธ(การบูชา)ฏอฆูต และเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺ  
ฉะนั้นโดยแน่นอน เขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงไว้แล้ว ซึ่งมันจะไม่มีวัน  
ขาด และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ” (อัล-บะเกาะ  
เราะฮฺ 2:256)

และนี่ก็คือความหมายที่แท้จริงของการปฏิญาณ “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ – ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ”

และในหะดีษมีว่า

«رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَدَرْوُهُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» [أحمد  
 والترمذي وابن ماجه]

ความว่า “ประมุขของกิจการคืออัล-อิสลาม เสาทั้งหลายของมันคือการนมาซ และยอดหลังคาของมันคือการญิฮาดต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺ”

และอัลลอฮฺนั้นทรงรู้ดียิ่ง

وصلى الله على محمد وآله وصحبه وسلم.

หนังสือว่าด้วยประเด็นสำคัญสามประการที่มุสลิมจำเป็นต้องรู้ คือ 1) การรู้จักอัลลอฮ์ ทั้งในแง่ความรู้และภาคปฏิบัติ 2) การรู้จักพื้นฐานของศาสนาอิสลาม ทั้งสามอันดับขั้น คือ อัล-อิสลาม อัล-อิมาน และอัล-อิหฺसान 3) การรู้จักท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และหน้าที่ของบรรดาศาสนทูต



